

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรุงเทพมหานคร.21 ,มีนาคม 2543.

กรุงเทพมหานคร. 23 มกราคม 2544 : 2.

เก่งกิจ กิตติเรียงลาภ.2548.ประชานิยมไทยรักไทย : วิฤตติทุนนิยม รัฐและการต่อสู้ทางชนชั้น.

บทความสำหรับนำเสนอในงาน 9th International Conference on Thai Studies ที่Northern Illinois University ในวันที่ 3-6 เมษายน 2548.

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม.2525ก.วิเคราะห์ลักษณะการเป็นเจ้าของธุรกิจขนาดใหญ่ในประเทศไทย.เอกสารวิจัยหมายเลข 14 สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม.2525ข.การเปลี่ยนแปลงของธุรกิจไทยในรอบ 25 ปี .เอกสารวิจัยหมายเลข 15 สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม.2548.การขยายตัวของระบบเศรษฐกิจไทยและการเมืองในระบบอบชนาธิปไตย.วารสารเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์ 23(2), มิถุนายน 2548.

เกษียร เตชะพีระ.2546. “ปรากฏการณ์ไทยรักไทย จากพรรคอุปถัมภ์สู่พรรคชนชั้น (ต้น),” มติชนรายวัน 28 พฤศจิกายน 2546, 6. ; “ปรากฏการณ์ไทยรักไทย จากพรรคอุปถัมภ์สู่พรรคชนชั้น (จบ),” มติชนรายวัน, 5 ธันวาคม 2546: 6.

เกษียร เตชะพีระ.2547. ระบอบทักษิณ.วารสารฟ้าเดียวกัน.2.1(ม.ค.-มี.ค. 2547): 31-55

เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง.2547ก.แปลงทักษิณเป็นทุน.กรุงเทพฯ:ขอคิดด้วยคน

เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง.2547.รู้ทันทักษิณ.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ขอคิดด้วยคน.

ใจ อึ้งภากรณ์.2546.เราควรมีทำอย่างไรต่อไทยรักไทย ในเอกสารประกอบการสัมมนาเสนอที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.ถอดความและเรียบเรียง โดยเก่งกิจ กิตติเรียงลาภ.

ใจ อึ้งภากรณ์.2547.สังคมนิยมใหม่ยังเป็นความหวังให้สังคมไทยได้จริงหรือ.ใน OCTOBER.

ภิญโญ ไตรสุริยธรรมา บรรณาธิการ.กรุงเทพฯ:openbooks.

ชิน แซทเทิลส์.2546.แบบ 56-1.กรุงเทพฯ:ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.2541 ถึง 2546

ชิน คอร์ปอเรชั่น.2546.แบบ 56-1.กรุงเทพฯ:ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.2541 ถึง 2546

ชูชาติ สว่างสาส์.2544.ผ่าทางตันขุมทรัพย์แสนล้านสัมปทานสื่อสาร.พิมพ์ครั้งที่ 1 .กรุงเทพฯ:ก.พล (1996)

- ชนะใจ เดชวิทยากร.2540.การจัดการด้านการเงิน.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ.มปป.กลุ่มทุนผูกขาดในประเทศไทย.กรุงเทพฯ:ป๋อฉุน
- ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ.2547.จาก..ทุนผูกขาดสู่..วินาศกรรม.กรุงเทพฯ:ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์
การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เดือนเด่น นิคมบริรักษ์ และเสาวลักษณ์ ชิวสัทธยานนท์.2546.การป้องกันการผูกขาดในตลาด
โทรคมนาคม(การวิจัยในโครงการ “แนวทางการปฏิรูประบบโทรคมนาคมของประเทศ
ไทย”).สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- ไทยรัฐ.5 มกราคม 2547.
- ธวัชชัย พืชผล.2545.ทักษิณรวยเท่าไรหน้!.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์บรรณกิจ.
- ธานี ชัยวัฒน์.2546.การแสวงหาค่าเช่าในประเทศไทย.วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต คณะ
เศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรยุทธ บุญมี.2546. “Road Map ประเทศไทย,” เนชั่นสุดสัปดาห์, 12,593 (13 ตุลาคม 2546):
22–24.
- ธีรยุทธ บุญมี.2547.โรดแมปประเทศไทย.ใน OCTOBER.กัญญา ไตรสุริยธรรมา บรรณาธิการ.
กรุงเทพฯ:openbooks.
- ธุรกิจก้าวหน้า. 2544 : 22
- นวลน้อย ตริรัตน์.2547. “จากปฏิรูปสื่อถึงค่าโง่ไอทีวี” ใน มติชนรายวัน. 18 กุมภาพันธ์ 2547.
- นวลน้อย ตริรัตน์และธานี ชัยวัฒน์2547.หนังสือพิมพ์กับการสะท้อนความจริงในสังคมไทย ใน
เสรีภาพสื่อไทยในยุคเศรษฐกิจการเมืองผูกขาด. นวลน้อย ตริรัตน์และกนกศักดิ์ แก้วเทพ
บรรณาธิการ.กรุงเทพฯ:ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. “ทักษิณอมิกส์,”ใน มติชนรายวัน, 23 พ.ย. 2544: 6.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. “ประชากลุ่มไหนนิยม,”ใน มติชนรายวัน. 10 ก.พ.2546: 6.
- นิพนธ์ พัวพงศกร และคณะ.2546.ความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์
ส่วนรวม.กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- นิพนธ์ พัวพงศกร ,เดือนเด่น นิคมบริรักษ์ และสุวรรณา ตุลยวสินพงษ์.2544.คอร์รัปชันในวง
ราชการ:กรณีศึกษาและยุทธศาสตร์การต่อต้านคอร์รัปชันในเชิงเศรษฐศาสตร์.กรุงเทพฯ:
สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- เนชั่นสุดสัปดาห์,19 กันยายน 2540:22-23
- เนชั่นสุดสัปดาห์, 4-10 มิถุนายน 2541.
- เนชั่นสุดสัปดาห์, 5-11 กุมภาพันธ์ 2544 : 18
- เนชั่นสุดสัปดาห์,19-25 กุมภาพันธ์ 2544 : 11

เนชั่นสุดสัปดาห์, 26 กุมภาพันธ์ - 4 มีนาคม 2544 : 11

เนชั่นสุดสัปดาห์, 24 ธันวาคม 2546.

บุญอริ ยีหมะ. 2547. นโยบายการหาเสียงแนวประชานิยมกับอำนาจเศรษฐกิจ : การศึกษาเชิงเศรษฐกิจการเมืองเกี่ยวกับความสำเร็จในการเลือกตั้งของพรรคไทยรักไทย. วิทยานิพนธ์
ดุสิตบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประเวศ วะสี. 2548. ทางออกไทยยุคทักษิณกินเมือง. กรุงเทพฯ: สถาบันวิถิทธรรศน์.

ปียาวันนท์ ประยุกต์ศิลป์. 2546. The Strategic Partner เสน่ห์ Model ใหม่ธุรกิจทีวีไทย?. เนชั่นสุดสัปดาห์, 29 ธันวาคม 2546.

ปรีชา เปี่ยมพงษ์สานต์. 2543. ทฤษฎีเกี่ยวกับรัฐ ใน รัฐสภาสาร 51(4).

ผาสุก พงษ์ไพจิตรและ คริส เบเคอร์. 2542. เศรษฐกิจการเมืองไทยสมัยกรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ: ซิลค์
เวอร์มบุคส์.

ผาสุก พงษ์ไพจิตร และไพโรจน์ วงศ์วิภาณนท์. 2518. การกระจุกตัวของอุตสาหกรรม, แปรและเรียบ
เรียงจาก Industrial Concentration, เขียนโดย M.A. Utton. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช.

ผู้จัดการรายเดือน. มิถุนายน 2538 : 92-104.

ผู้จัดการรายวัน. 24 สิงหาคม 2541.

ผู้จัดการรายวัน. 12 ก.พ. 2544.

ผู้จัดการรายวัน. 22 ธันวาคม 2546.

พรรณี บัวเล็ก. 2545. ลักษณะของนายทุนไทย ในช่วงระหว่าง พ.ศ. 2457-2482 บทเรียนจากความรุ่ง
โรจน์สู่โศกนาฏกรรม. กรุงเทพฯ: พันธกิจ

พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์. 2547. ทักษิณนิยม.. (อีกที) ในพิษทักษิณ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ Open book

พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์. 2547. ทักษิณโณมิกส์. กรุงเทพฯ: สถาบันวิถิทธรรศน์.

พิทย์ พึ่งละออ. 2546. เครื่องชินวัตร อาณาจักรทักษิณ อภิหมากลุ่มทุนธุรกิจการเมืองใน สยามรัฐ
สัปดาห์วิจารณ์ 49, 35(24-30 ม.ค. 2546), 16-17.

พิทยา ว่องกุล. 2547. ทักษิณ โลกภิวัตน์. กรุงเทพฯ: สายธาร.

มติชน. 1 ธันวาคม 2540 : 11

มติชน. 5 มิ.ย. 2543.

มติชนรายวัน. 26 พฤศจิกายน 2545.

มติชนสุดสัปดาห์. 11-17 มี.ค. 2548, 25(1282).

มติชนสุดสัปดาห์. 18-24 มี.ค. 2548, 25(1283).

ยศ สันตสมบัติ. 2547. วัฒนธรรมการเมืองไทยในยุคทักษิณนิยม ใน วารสารฟ้าเดียวกัน. 2.1(ม.ค.-
มี.ค. 2547): 56-60.

- รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์.2536.อนิจจังลักษณะของเศรษฐกิจไทย.กรุงเทพฯ:โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์.2539.กระบวนการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจในประเทศไทย:บทวิเคราะห์เชิงประวัติศาสตร์และเศรษฐกิจการเมือง พ.ศ.2475-2530.กรุงเทพฯ:ผู้จัดการ.
- รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์.2544.คู่มือการเมืองไทย.กรุงเทพฯ:คบไฟ.
- รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์.2546. “ทักษิณานิธิปไตยในมุมมอง ‘รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์’ ระบอบการเมืองของทักษิณ โดยทักษิณ เพื่อทักษิณ,” ใน สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, 50: 9 (25--3; กรกฎาคม พ.ศ. 2546):10-12.
- รัตพงษ์ สอนสุภาพและประจักษ์ น้าประสานไทย.2546. *Thaksino's model ปฏิรูปความมั่งคั่งสู่ฐานอำนาจใหม่*. กรุงเทพฯ : ยู เอ็ม ซี เพรส.
- รุจน์ มัณฑิรา.2544.ทักษิณ ชินวัตร.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์น้ำฝน.
- เรวดี รัตนานูบาลและอภิฤดี สมบุญตนนท์.2543.กิจการโทรคมนาคมไทย.เอกสารเผยแพร่ทางวิชาการฝ่ายภาคการผลิตสาขานโยบายการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- วิภูจักร. 19 พ.ย.2539 : 6
- วัลยา.ทักษิณ ชินวัตร ตาคูความเท่า ดิดดิน.พิมพ์ครั้งที่ 14 .กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มติชน.
- วิทยากร เชียงกุล.2545.วิพากษ์ไทยรักไทยบนฐานคิดเศรษฐศาสตร์การเมืองแบบองค์รวม. กรุงเทพฯ:สถาบันวิสิทธิ์รสน์
- วินัย ผลเจริญ.2546. “ผลกระทบของนโยบายประชานิยมที่มีต่อเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองไทย (ตอน 1),” ใน จุลสารกลุ่มประชาธิปไตยเพื่อประชาชน, 4, 37 (ธันวาคม 2546), ; “ผลกระทบของนโยบายประชานิยมที่มีต่อเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองไทย (ตอน 2),” จุลสารกลุ่มประชาธิปไตยเพื่อประชาชน, 4, 38 (มกราคม 2547).
- วีรพล ช้อยทองมูลและคณะ.2544.ประวัติ/สุนทรพจน์ พ.ศ.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีคนที่ 23. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ลุ่มเจ้าพระยา.
- เวียงรัฐ เนติโพธิ์.2546. “เจ้าพ่ออุปถัมภ์กับรัฐอุปถัมภ์,” ใน สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, 50, 1 (30 พฤษภาคม- 5 มิถุนายน 2546):14–17
- ศัลยา ประชาชาติ.2547. “ปมลึกชัยชนะ “ไอทีวี” ลอกสูตร “ช่อง 7-มาลินนท์” รัฐพ่ายยับ 17,430 ล้าน”.ใน มติชนสุดสัปดาห์ 24(1225) 6 กุมภาพันธ์ 2547.
- ศัลยา ประชาชาติ.2548. “เจาะชุมทรัพย์รัฐมนตรีหน้าใหม่ในรัฐบาลทักษิณ 2/1” .ใน มติชนสุดสัปดาห์ 25(1304) 18-24 มี.ค.2548.
- ศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์จำกัด.2541.2540 ปีแห่งความปั่นป่วนของตลาดการเงิน ไทย.กรุงเทพฯ: บริษัทศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์จำกัด.
- ศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์จำกัด.2545.ทันโลกหลังวิกฤต เศรษฐกิจ ธุรกิจ การเงิน.กรุงเทพฯ:

บริษัทศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์จำกัด.

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์.2541.การพัฒนาเศรษฐกิจการเมืองไทย.กรุงเทพฯ : สถาบันเอเชีย

ตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์.2546 “ประชานิยมและประชานิยม : ไทยรักไทยกับประชาธิปไตย (1),”

ใน เนชั่นสุดสัปดาห์, 11, 556 (27 มกราคม 2546): 70. ; “ประชานิยมและประชานิยม :

ไทยรักไทยกับประชาธิปไตย (2),” เนชั่นสุดสัปดาห์, 11, 557 (3 กุมภาพันธ์ 2546): 89. ;

ประชานิยมและประชานิยม : ไทยรักไทยกับประชาธิปไตย (จบ),” เนชั่นสุดสัปดาห์, 11,

558 (10 กุมภาพันธ์ 2546):23.

สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์.2546.รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์เรื่องโครงสร้างตลาดสื่อวิทยุและโทรทัศน์

(โครงการ “การปฏิรูประบบสื่อ”).สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.

สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์และธนวิทย์ สุทธรัตนอุดมิตศร.2545.สภาพตลาดโทรคมนาคมในประเทศไทย

ไทย.กรุงเทพฯ:สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์และธนาธร รัตนอุดมิตศร.2545ก.สภาพตลาดโทรคมนาคมในต่างประเทศ

และประเทศไทย:รายงานวิจัย,การวิจัยในโครงการแนวทางการปฏิรูประบบโทรคมนาคม

ของประเทศ.

สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ และ ธนาธร รัตนอุดมิตศร.2545ข.ผลกระทบของการเปิดเสรีการค้าบริการ

และการลงทุนสาขาโทรคมนาคมต่อประเทศไทย.สถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศไทย.

สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ และ ธนาธร รัตนอุดมิตศร.2546.คู่มือประชาชนด้านโทรคมนาคม.

สถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศไทย.

สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์.2547ก.สายสัมพันธ์ทางการเมืองกับผลตอบแทนในตลาดหุ้นไทย ใน รู้ทัน

ทักษิณ 2 เจมิสดี ปิ่นทอง บรรณาธิการ..กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ขคิดด้วยคน.

สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์.2547ข.สายสัมพันธ์ทางการเมืองกับผลตอบแทนในตลาดหุ้นไทย. ใน

อนาคตการเมืองไทยใครว่าไม่น่าหวัง.ไฟโรจน์ วงศ์วิภาณนท์ บรรณาธิการ.กรุงเทพฯ:นอร์

ลิดจ์ พลัส.

สรกถ อุดุลยานนท์.2538.ทักษิณ ชินวัตร อัศวินคลื่นลูกที่ 3.พิมพ์ครั้งที่ 4.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์

มติชน.

สรกถ อุดุลยานนท์.2548. “ทักษิณ2 แผนจัดทัพใหม่พรรคไทยรักไทย” ใน มติชนสุดสัปดาห์.18-24

มี.ค.2548,25(1283).

สังคีต พิริยะรังสรรค์.2526.ทุนนิยมขุนนางไทย(2475-2503).กรุงเทพฯ:สร้างสรรค์.

สุนัย จุลพงศธร.2543.ถอดรหัสกลุ่มทุนผูกขาดธนาคารพาณิชย์ไทย.กรุงเทพฯ:สยาม.

- สุริยะใส กตะศิลา และระจิตกนก จิตมั่นชัยธรรม.2544.รายงานการวิจัยเรื่อง การผูกขาดทางธุรกิจกับการเมือง.คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย.
- สุวรรณ บัณฑิต.2539.ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ ทูต และประชาชน ช่วง 2531-2535.วิทยานิพนธ์ปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต,จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ. 2539.
- สุวินัย ภรณวลัย.2547.แกะรอยทักษิณโหมศึกกับความจำเป็นของทางเลือกที่สาม.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ Open Book
- ไสว บุญมา.2546.ประชานิยม:หายหน้าจากอาเจินดินมาถึงไทย?กรุงเทพฯ:เนชั่นบุ๊คส์ เนชั่นเนล.
- อัมมาร สยามวาลา.2545. “ทักษิณโหมศึก,” ใน มติชนรายวัน, 25 ธ.ค. 2545: 6.
- อัมมาร สยามวาลา.2546. สัมภาษณ์โดยสุรพล ธรรมรัตน์ “อดีต ปัจจุบันและอนาคตของวิกฤติและทางออกของเศรษฐกิจไทย,” ใน October,2 (มีนาคม 2546):164-187.
- อัมมาร สยามวาลาและคณะ.2545.โครงการวิจัย การติดตามและประเมินผลบังคับใช้รัฐธรรมนูญ. กรุงเทพฯ:สถาบันพระปกเกล้า.
- อนุสรณ์ ลีมนณี.2531.ทฤษฎีเศรษฐกิจการเมืองยุคปัจจุบัน.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ม.รามคำแหง
- อนุสรณ์ ลีมนณี.2539.ที่มำด้าน โครงสร้างของนโยบายความร่วมมือระหว่างรัฐกับทุน :การวิเคราะห์เชิงเศรษฐกิจการเมืองเกี่ยวกับการปรับกลยุทธของรัฐในประเทศไทย.กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยและผลิตตำรามหาวิทยาลัยเกริก
- อนุก เหล่าธรรมทัศน์.2539.มองเศรษฐกิจไทยผ่านการเคลื่อนไหวของสมาคมธุรกิจ.กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ
- อุกฤษฏ์ ปีทยานันท์.2534.บทบาทชนชั้นนายทุนไทยจากปี 2519 ถึงปี 2534.เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการประจำปี ครั้งที่ 2 ทางเลือกการพัฒนาของไทย : เศรษฐกิจการเมืองไทย ทศวรรษ 1990 ,20-21 พฤศจิกายน 2534 ณ.ศูนย์สารนิเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดย ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อุกฤษฏ์ ปีทยานันท์.2546.ข่าวจาก iPSTAR. ใน มติชนสุดสัปดาห์ 24(1215),28 พฤศจิกายน- 4 ธันวาคม 2546.
- อุกฤษฏ์ ปีทยานันท์.2547.กรณีศึกษากลุ่มทุนโทรคมนาคม.(ร่าง)รายงานวิจัยเรื่องโครงสร้างพลังงานไทยหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ภายใต้โครงการเมธีวิจัยอาวุโส สกว. โดย ศ.ดร.ผาสุกพงษ์ไพจิตร.กรุงเทพฯ:คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,29 มกราคม 2547.

ภาษาอังกฤษ

- Akira, Suehiro.1996.Capital accumulation in Thailand 1855-1985.Chiang Mai:Silkworm Books.
- Bangkok Post.1 February 2002.
- Baran, P. A.. 1957.The Political Economy of Growth. New York: Monthly Review Press.
- Baran, P. A. and Sweezy, P. M. ., 1966. Monopoly Capital: An Essav on the American Economic and Social Order. New York: Monthly Review Press.
- Braverman, H.1974.. Labor and Monopoly Capital: The Degradation of Work In the Twentieth Century. New York: Monthly Review Press,
- Carnoy,Martin.1984.The State and Political Theory.Princeton University press:Princeton, New Jersey.
- Charoensin-Olam,Chairat.1988.Understanding Postwar Reformism in Thailand.Bangkok:Duangkamol.
- Connors, Michael.2003. Democracy and National Identity in Thailand .Routledge:Curzon.
- Gold, D.,C. Lo, and E. O. Wright.1975. “Recent Developments in Marxist Theories of State”, Monthly Review 27(5,6) :29-43,36-51.
- Harman,Chris.2005.The State and Capitalism Today. Cited in <http://www.marxists.de/theory/harman/statcap1.htm> on 9/08/05
- Hewison, Kevin.1987.The Development of Industrial Capital in Thailand and Its Contempolary Crisis.[S.I.:s.n.]
- Hewison, Kevin.1988. “The Sructure of Banking Capital” in Thailand.Southeast Asian Journal Of Social Science.16(1).
- Hewison, Kevin.2003. The Politics of Neo-Liberalism : Class and Capitalism in Contempolary Thailand.Working Paper Series ;No.45.Hong Kong : Southeast Asia Research Centre,TheCity University of Hong Kong.
- Hewison, Kevin.2003. “Crafting a new social contract : Domestic capitalist responses to the challenge of neoliberalism” in Ji Giles Ungpakorn ed.. Radicalising Thailand. Institute of Asian Studies, Chulalongkorn University : Bangkok, Thailand.
- Hilferding, R. .1910. Das Finanzkapital Trans. M. Watnick and S. Gordon as Finance Capital,

- ed. T. Bottomore. London: Routledge & Kegan Paul, 1981.
- Jessop, Bob. 1977. "Recent theories of the Capitalist State.", in Cambridge Journal of economics 1(4):353-373
- Jessop, Bob. 1982. The Capitalist State : Marxist Theories and Methods. Martin Roberson: Oxford.
- Jessop, Bob. 1985. Nicos Poulantzas: Marxist theory and Political Strategy. Macmillan
- Jessop, Bob. 1990. State Theory. Putting Capitalist state in Their Place. Polity Press
- Ji Giles Ungpakorn. 2003. Radicalising Thailand New Political Perspectives. Bangkok : Institute of Asian Study.
- Kalecki, M. 1938. "The Distribution of the National Income," Econometrica. April 1938.
- Korten, David C. 1995. When Corporations Rules The World. San Francisco: Berrett-Koehler publishers, Inc.
- Kullada Kesboonchoo Mead. 2000. The Rise and Decline of Thai Absolutism. thesis is submitted for the degree of Ph.D. in Politics, the School of Oriental and African Studies, University of London.
- Lenin, Vladimir Ilich. 1917. Imperialism : the highest stage of capitalism.
- Marx, Karl, and Engels, Friderich. 1964. Communist Manifesto >with an Introduction Francis B.
- Marx, K. Capital. Vol. 1. 1867. Moscow: Progress Publishers.
- Marx, K. Capital. Vol. 2. 1885. Moscow: Progress Publishers.
- Marx, K. Capital. Vol. 3. 1894. Moscow: Progress Publishers.
- McCargo, Duncan. 1997. Chamlong Srimuang and the new Thai politics. London: Hirst Company.
- McCargo, Duncan and Pathmanand, Ukrist. 2005. The Thaksinization of Thailand. Bangkok : NIAS press.
- Medhi Krongkaew. 1999. A tale of an economic crisis : How the economic crisis started developed and is ending in Thailand. Paper presented at the International Conference on Economic Crisis and Impacts on Social Welfare. 14-15 June. organized by the Sun Yat-Sen Institute of Social Sciences and Philosophy, Academia Sinica, Taipei.
- Pasuk Pongpaichit and Chris Baker. 2001. "Thailand's Thaksin : New Populism or Old

- Cronyism?” Paper, Johns Hopkins University-SAIS, Washington DC , 27 November 2001.
- Pasuk Pongpaichit and Chris Baker.2002. “The Only Good Populist Is a Rich Populist : Thaksin Shinawatra and Thailand's Democracy.” Working Paper Series No.36 October 2002 Southeast Asia Research Center, University of Hongkong.
- Pasuk Phongpaichit and Chris Baker.2005. Thaksin : the business of Politics in Thailand . Bangkok : Silkworm Books
- Pahtmanand,Ukrist.1999.The Thaksin Shinawatra Group :A study of Relationship Between Money and Politics in Thailand.The Copenhagen Journal of Asian Studies.
- Pahtmanand,Ukrist.2005.The Relationship between State and Private Sector in Industrial Policy (1960-present) : From Alliance System to Oligopoly.Background Paper on Role of State Toward Industrialization Policy in Thailand.Paper presented at the International Symposium on Practice of Economic Growth in China,Indonesia,Malaysia,the Philippines and Thailand, Faculty of Economics Chulalongkorn University.
- Poulantzas,Nicos. 1969. “The Problem of Capitalist State.”New Left Review,no.58:67-78.
- Riggs,Fred W.1966.Thailand:The Modernization of a bureaucratic Polity.Honolulu:East West Center Press.
- Samuelson,Paul A.1980 and 1998.Economics.(1th edition and 14th edition),New York:McGraw Hill Kogakusha.
- Skinner,William G.1957.Chinese Society in Thailand:An Analytical History.Ithaca: Cornell University Press.
- Steindl, J, .1952. Maturity and Stagnation in American Capitalism. Oxford: Blackwell.
- Steindl, J. 1985. “The Present State of Economics,” Monthly Review, February 1985.
- Sweezy, P. M. 1942. The Theory of Capitalist Development. New York: Monthly Review Press.
- Sweezy,P.M.1990.Monopoly Capitalism, in Marxian Economics : The new paradigm edited by John Eatwell,Murray Milgate,Peter Newman.New York:W.W. Norton.
- Sweezy .Paul M.2005. Monopoly Capitalism.monthlyreview ,volume 56,Number 5 Randall;Translate By Samuel Moore;edite by Josept Katz.New York:Washington SquarePress,14/06/05 (วันที่ <http://www.monthlyreview.org/1004pms2.htm>)
- Varga, Eugen.1934. The Great Crisis and Its Political Consequence :Economics and Politics

:1928-1934.London:Modern Books.

Veblen, T. 1904. The Theory of Business Enterprise. New York: Charles Scribners' Sons

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติ
การแข่งขันทางการค้า
พ.ศ. ๒๕๔๒
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๒
เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า โดยปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันการผูกขาดซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายว่า ด้วยการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจ” หมายความว่า กิจการในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การเงิน การประกันภัย และการบริการ และให้หมายความรวมถึงกิจการอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

“ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อจำหน่าย หรือผู้ซื้อเพื่อผลิตหรือจำหน่ายต่อซึ่งสินค้าหรือผู้ให้บริการ ในธุรกิจ

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่อาจใช้ในการอุปโภคหรือบริโภค รวมทั้งเอกสารแสดงสิทธิในสิ่งของ

“บริการ” หมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใดๆ การให้ใช้หรือให้ ประโยชน์

ในทรัพย์สินหรือกิจการใดๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น แต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงาน

“ราคา” หมายความว่า ราคาสินค้า และให้หมายความรวมถึงค่าตอบแทนสำหรับการให้บริการด้วย

“ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจรายหนึ่งหรือหลายรายในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่ง ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายเกินกว่าที่คณะกรรมการกำหนดด้วยความเห็นชอบ ของคณะรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้โดยให้พิจารณาสภาพการแข่งขันของตลาดด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการแข่งขันทางการค้า

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การกระทำของ

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

(๓) กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์หรือชุมนุมสหกรณ์ซึ่งมีกฎหมายรองรับ และมีวัตถุประสงค์

ดำเนินการทางธุรกิจเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพของเกษตรกร

(๔) ธุรกิจตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ซึ่งอาจกำหนดให้ยกเว้นการใช้บังคับทั้งฉบับหรือแต่เฉพาะบทบัญญัติหนึ่งบทบัญญัติใดของพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในส่วนที่เป็นกิจการในทางการเงิน ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการร่วมกัน และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ที่กบออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติราชการตาม พระราชบัญญัตินี้และออกประกาศตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

พาณิชย์เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลังและผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทางนิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ การบริหารธุรกิจหรือการบริหารราชการแผ่นดิน มีจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคนแต่ไม่เกินสิบสองคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยต้องแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชน ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งเป็นกรรมการ และให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง

มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ประกาศกำหนดส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายของธุรกิจใดที่ถือว่าผู้ประกอบการซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดังกล่าวเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด
- (๓) พิจารณาเรื่องร้องเรียนตามมาตรา ๑๘(๕)
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บหรือนำสินค้าไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์ตามมาตรา ๑๕(๓)
- (๕) ออกประกาศกำหนดส่วนแบ่งตลาด ยอดเงินขาย จำนวนทุน จำนวนหุ้น หรือจำนวนสินทรัพย์ตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง
- (๖) สั่งการตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ให้ผู้ประกอบการระงับ หยุด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำ
- (๗) ออกประกาศกำหนดแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตกระทำการรวมธุรกิจ หรือร่วมกันลดหรือจำกัดการแข่งขันตามมาตรา ๓๕
- (๘) พิจารณาคำขออนุญาตกระทำการรวมธุรกิจ หรือร่วมกันลดหรือจำกัดการแข่งขันที่ยื่นตามมาตรา ๓๕
- (๙) เชิญบุคคลใดบุคคลหนึ่งมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็น
- (๑๐) สอดส่องและเร่งรัดคณะอนุกรรมการสอบสวนในการสอบสวนการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๑๑) กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการดำเนินงานของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้
- (๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
- (๑๓) พิจารณาคำวินิจฉัยตามและผู้เสียหายร้องทุกข์ตามมาตรา ๕๕

มาตรา ๕ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๐ ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับกับการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ การพ้นจากตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและการประชุมของคณะกรรมการ โดยอนุโลม และให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ ด้วย

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ได้รับมอบหมายแล้วรายงานต่อคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยในแต่ละคณะประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องที่เกี่ยวข้อง และมีความรู้และประสบการณ์ด้านต่างๆ เช่น นิติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์การบัญชี หรือการบริหารธุรกิจ มีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินหกคน เป็นอนุกรรมการและให้ผู้แทนกรรมการภายในเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ ให้คณะอนุกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานอนุกรรมการ

มาตรา ๑๓ ให้คณะอนุกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องมีหน้าที่พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการตามที่คณะกรรมการมอบหมายในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) เรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อำนาจเหนือตลาด การรวมธุรกิจ การลดหรือการจำกัดการแข่งขันตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙
- (๒) การพิจารณาคำขออนุญาตให้มีการรวมธุรกิจ การลดหรือจำกัดการแข่งขันตามมาตรา ๓๗
- (๓) เรื่องอื่นตามที่คณะกรรมการขอให้พิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ คณะอนุกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องอาจเสนอความเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องมีอำนาจมีหนังสือเรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ข้อมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยในแต่ละคณะประกอบด้วยผู้ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทางคดีอาญาหนึ่งคน ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจ หรือข้าราชการอัยการ และข้าราชการซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทาง เศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ เกษตรศาสตร์ หรือการบัญชี อีกไม่เกินสี่คนเป็นอนุกรรมการ และให้ผู้แทนกรมการค้าภายในเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการสอบสวนมี อำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อได้ดำเนินการแล้วให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

ให้คณะกรรมการสอบสวนเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานอนุกรรมการ

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการและอนุกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๔ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นควรส่งฟ้องไปยังพนักงานอัยการ การแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา

ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ใช้อำนาจของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๗ ให้นำความในมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง และคณะกรรมการสอบสวนโดยอนุโลม

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๑๘ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าขึ้นในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ โดยมีอธิบดีกรมการค้าภายในเป็นเลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานและมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินงานธุรกิจของคณะกรรมการ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และ คณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง

(๒) กำหนดระเบียบเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการค้า

แข่งขันทางการค้า

(๓) ติดตามความเคลื่อนไหวและสอดส่องพฤติการณ์ของผู้ประกอบธุรกิจแล้วรายงานต่อคณะกรรมการ

(๔) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับสินค้า การบริการ และพฤติกรรมในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางและให้ความเห็นในการป้องกันการใช้อำนาจเหนือตลาด การรวมธุรกิจ การลด และการจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจต่อคณะกรรมการ

(๕) รับเรื่องร้องเรียนที่บุคคลใดอ้างว่าได้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้และพิจารณา ถัดไปกรองเพื่อนำเสนอคณะกรรมการพิจารณา ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา

(๖) ประสานกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติการตามประกาศ ระเบียบ และมติของคณะกรรมการ และปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง มอบหมาย

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่รับซื้อ สถานที่เก็บสินค้า สถานที่ให้บริการของผู้ประกอบธุรกิจหรือของบุคคลใด หรือสถานที่อื่นที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นและยึดพยานหลักฐานหรือทรัพย์สินที่อาจริบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องมีหมายค้นในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำในสถานที่

(ข) บุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไปหรือมีเหตุอันแน่นแฟ้นควรสงสัยว่าได้ซุกซ่อนในสถานที่

(ค) เมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่าพยานหลักฐาน หรือทรัพย์สินที่อาจริบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ อยู่ในสถานที่ ประกอบทั้งต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่า เนื่องจากการเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ พยานหลักฐานหรือทรัพย์สินจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

(ง) เมื่อผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าของสถานที่ และการจับนั้นมีหมายจับหรือจับได้โดยไม่ต้องมีหมาย

ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่น

จากผู้ประกอบธุรกิจ หรือจากบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ตลอดจนสั่งให้บุคคลดังกล่าวซึ่งอยู่ในสถานที่นั้น ปฏิบัติการเท่าที่จำเป็น

(๓) เก็บหรือนำสินค้าในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์โดยไม่ต้องชำระราคาสินค้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๔) ออกเอกสาร บัญชี ทะเบียน หรือหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัว ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ หนังสือเรียกตามมาตรา ๑๓ วรรคสาม มาตรา ๑๕(๑) หรือมาตรา ๔๔ (๓) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของบุคคล ซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียก ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น หรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่นำส่งตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่บุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียก ปฏิเสธไม่ยอมรับหนังสือเรียกโดยปราศจากเหตุอันสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจไปเป็นพยาน เพื่อวางหนังสือเรียกไว้ ณ ที่นั้น แต่ถ้าไม่พบบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียก ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของบุคคลนั้น จะส่งให้แก่บุคคลใด ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านเรือนหรือสถานที่ทำการนั้นก็ได้ และถ้าไม่พบบุคคลใดหรือพบแต่ไม่มีบุคคลใดยอมรับไว้แทนให้ปิดหนังสือเรียกนั้นไว้ในที่ที่เห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการนั้นต่อหน้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ไปเป็นพยาน

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้วให้ถือว่าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือ เรียกได้รับหนังสือเรียกนั้นแล้ว ถ้าเป็นการปิดหนังสือเรียกให้ถือว่าได้รับหนังสือเรียกนั้นเมื่อครบกำหนดห้า วันนับแต่วันปิดหนังสือเรียก แต่ถ้าเป็นการส่งโดยทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับให้ถือว่าได้รับหนังสือเรียก นั้นเมื่อครบกำหนดห้าวันนับแต่วันรับ

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ กรรมการพิจารณาอุทธรณ์อนุกรรมการ เลขานุการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานที่มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความอาญา

การจับกุมผู้กระทำความผิดให้กระทำได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ เมื่อปรากฏว่ามีกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือมีเหตุอื่นที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ

หมวด ๓

การป้องกันการผูกขาด

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดกระทำการในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือขายสินค้าหรือค่าบริการอย่างไม่เป็นธรรม

(๒) กำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่เป็นการบังคับโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อมอย่างไม่เป็นธรรม ให้ผู้ประกอบธุรกิจอื่นซึ่งเป็นลูกค้าของตนต้องจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ หรือการจำหน่ายสินค้าหรือต้องจำกัดโอกาสในการเลือกซื้อหรือขายสินค้า การได้รับหรือให้บริการ หรือในการจัดหาสินค้าจากผู้ประกอบธุรกิจอื่น

(๓) ระวัง ลด หรือจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ การนำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้าเพื่อลดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด

(๔) แทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการรวมธุรกิจ อันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

การประกาศกำหนดของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุว่าให้บังคับแก่การรวมธุรกิจที่มีผลให้มีส่วนแบ่งตลาด ยอดเงินขาย จำนวนทุน จำนวนหุ้น หรือจำนวนสินทรัพย์ไม่น้อยกว่าจำนวนเท่าใด

การรวมธุรกิจตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึง

(๑) การที่ผู้ผลิตรวมกับผู้ผลิต ผู้จำหน่ายรวมกับผู้จำหน่าย ผู้ผลิตรวมกับผู้จำหน่าย หรือผู้บริการรวมกับผู้บริการ อันจะมีผลให้สถานะของธุรกิจหนึ่งคงอยู่และธุรกิจหนึ่งสิ้นสุดหรือเกิดเป็นธุรกิจใหม่ขึ้น

(๒) การเข้าซื้อสินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วนของธุรกิจอื่นเพื่อควบคุมนโยบายการบริหาร ธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการ

(๓) การเข้าซื้อหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วนของธุรกิจอื่นเพื่อควบคุมนโยบายการบริหาร ธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการ

การขออนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ผู้ประกอบธุรกิจยื่นคำขอต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นกระทำการใดๆ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่ง หรือบริการใด บริการหนึ่ง ในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาขายสินค้าหรือบริการเป็นราคาเดียวกัน หรือตามที่ตกลงกัน หรือจำกัด ปริมาณการขายสินค้าหรือบริการ

(๒) กำหนดราคาซื้อสินค้าหรือบริการเป็นราคาเดียวกัน หรือตามที่ตกลงกัน หรือจำกัด ปริมาณการรับซื้อสินค้าหรือบริการ

(๓) ทำความตกลงร่วมกันเพื่อเข้าครอบครองตลาดหรือควบคุมตลาด

(๔) กำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไขในลักษณะสมรู้กัน เพื่อให้ฝ่ายหนึ่งได้รับการประมวลหรือ ประกวราคาสินค้าหรือบริการ หรือเพื่อมิให้ฝ่ายหนึ่งเข้าแข่งขันราคาในการประมวลหรือประมวล ราคาสินค้าหรือ บริการ

(๕) กำหนดแบ่งท้องที่ที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่ายหรือลดการจำหน่ายสินค้า หรือบริการได้ในท้องที่นั้น หรือกำหนดลูกค้าที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่ายสินค้าหรือ บริการให้ได้ โดยผู้ประกอบธุรกิจอื่นจะไม่จำหน่ายสินค้าหรือบริการนั้นแข่งขัน

(๖) กำหนดแบ่งท้องที่ที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะซื้อสินค้าหรือบริการได้ หรือกำหนด ตัวผู้ซึ่งผู้ประกอบธุรกิจจะซื้อสินค้าหรือบริการได้

(๗) กำหนดปริมาณของสินค้าหรือบริการที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะผลิต ซื้อ จำหน่าย หรือบริการ เพื่อจำกัดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด

(๘) ลดคุณภาพของสินค้าหรือบริการให้ต่ำกว่าที่เคยผลิต จำหน่าย หรือให้บริการ โดย จำหน่ายในราคาเดิมหรือสูงขึ้น

(๙) แต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลใดแต่ผู้เดียวเป็นผู้จำหน่ายสินค้าหรือให้บริการอย่าง เดียวกันหรือประเภทเดียวกัน

(๑๐) กำหนดเงื่อนไขหรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อหรือการจำหน่ายสินค้าหรือบริการ เพื่อให้ปฏิบัติเป็นแบบเดียวกันหรือตามที่ตกลงกัน

ในกรณีที่มีความจำเป็นทาง ธุรกิจที่ต้องกระทำการตาม (๕)(๖)(๗)(๘)(๙) หรือ(๑๐) ใน ระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่ง ให้ผู้ประกอบธุรกิจยื่นคำขออนุญาตต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับผู้ประกอบธุรกิจซึ่งอยู่ นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าความสัมพันธ์นั้นจะเป็นโดยทางสัญญา นโยบาย ความเป็นหุ้นส่วน การถือ หุ้น หรือมีความสัมพันธ์ในลักษณะอื่นใดทำนองเดียวกัน ดำเนินการใดๆ เพื่อให้บุคคลซึ่งอยู่ใน

ราชอาณาจักรที่ประสงค์จะซื้อสินค้าหรือ บริการมาใช้เอง ต้องถูกจำกัด โอกาสในการเลือกซื้อสินค้า หรือบริการจากผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักรโดยตรง

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการธุรกิจกระทำการใดๆ อันมิใช่การแข่งขัน โดยเสรีอย่างเป็นธรรมและมีผลเป็นการทำลาย ทำให้เสียหาย ขัดขวาง กีดกัน หรือจำกัดการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจอื่นหรือเพื่อมิให้ผู้อื่นประกอบธุรกิจหรือต้องล้มเลิกการประกอบธุรกิจ

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดเกินกว่าร้อยละสิบห้า ระบุรับ หยุด หรือเปลี่ยนแปลงการมีส่วนแบ่งตลาด ในการนี้คณะกรรมการอาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าผู้ประกอบการฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการธุรกิจระบุรับ หยุด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำดังกล่าวได้ ในการนี้คณะกรรมการจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการปฏิบัติไว้ในคำสั่งด้วยก็ได้

ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งได้รับคำสั่งตามวรรคหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวให้มีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๔๖

ผู้ประกอบการธุรกิจจะเรียกร้องค่าเสียหายจากคณะกรรมการเพราะเหตุที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามวรรคหนึ่งมิได้

มาตรา ๓๒ ในการพิจารณากรณีตามมาตรา ๓๑ คณะกรรมการต้องเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการธุรกิจ อนุกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง อนุกรรมการสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนตามสมควร

ในการมีคำสั่งตามมาตรา ๓๑ คณะกรรมการต้องระบุเหตุผลในการสั่งทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายและลงลายมือชื่อของกรรมการที่พิจารณา

การแจ้งคำสั่งตามวรรคสอง ให้กระทำภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีคำสั่ง และให้นำความในมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ ผู้ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๓๑ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว เว้นแต่ศาลหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทุเลา การบังคับตามคำสั่งหรือให้ยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าผู้ประกอบการธุรกิจใดมีความผิดตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจนั้น ระบุรับ หยุด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำดังกล่าวด้วย

หมวด ๔

การขออนุญาตและการพิจารณาอนุญาต

มาตรา ๓๕ ผู้ประกอบธุรกิจใดประสงค์จะขออนุญาตกระทำการตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ (๕)(๖)(๗)(๘)(๙)หรือ(๑๐) ให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

คำขออนุญาตอย่างน้อยต้อง

(๑) มีเหตุผลและความจำเป็นในการกระทำ

(๒) ระบุวิธีดำเนินการ

(๓) กำหนดระยะเวลาที่จะดำเนินการ

มาตรา ๓๖ ในการพิจารณาคำขอตามมาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการดำเนินการให้เสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ทั้งนี้ ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบธุรกิจ อนุกรรมการเชี่ยวชาญ เฉพาะเรื่อง หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนตามสมควร

ในกรณีมีความจำเป็นที่ไม่อาจจะพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวตามวรรคหนึ่งได้ คณะกรรมการจะขยายเวลาออกไปอีกได้ไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องบันทึกแสดงเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ในการพิจารณาวินิจฉัยด้วย

มาตรา ๓๗ เมื่อคณะกรรมการได้สอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขออนุญาตตามมาตรา ๓๕ ของผู้ประกอบธุรกิจใดมีความจำเป็นตามควรทางธุรกิจเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริม การประกอบธุรกิจไม่เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง และไม่กระทบประโยชน์สำคัญอันควรมีควรได้ของผู้บริโภคส่วนรวม ให้คณะกรรมการส่งอนุญาตเป็นหนังสือให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจนั้น โดยไม่ชักช้า

ในการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขใดๆ ให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตปฏิบัติได้ และเมื่อเห็นว่าภาวะเศรษฐกิจ ข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมที่คณะกรรมการอาศัยเป็นหลักในการพิจารณาอนุญาตเปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกระยะเวลาหรือเงื่อนไขดังกล่าวในเวลาใดก็ได้

ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งได้รับคำสั่งของคณะกรรมการและไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวให้มีสิทธิ

อุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๔๖

มาตรา ๓๘ คณะกรรมการต้องระบุเหตุผลในการสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามมาตรา ๓๗ ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายและลงลายมือชื่อของกรรมการที่พิจารณา และให้นำความ

ในมาตรา ๓๒ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๗ ต้องดำเนินธุรกิจภายใต้ของเขต
ระยะเวลา และเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนคำสั่ง
อนุญาตตามมาตรา ๓๗ ทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะกำหนดระยะเวลาให้ปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

หมวด ๕

การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย

มาตรา ๔๐ ให้บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายอันเนื่องจากการฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖
มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ หรือ มาตรา ๒๙ มีอำนาจฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำการฝ่าฝืนนั้น
ได้

ในการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคหรือ
สมาคมตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้บริโภค
หรือสมาชิกของสมาคมได้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๑ การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามมาตรา ๔๐ ถ้ามิได้นำคดีสู่ศาลภายในกำหนดหนึ่ง
ปีนับแต่วันที่ได้รับความเสียหายหรือ ควรจะรู้ถึงเหตุดังกล่าว ให้สิทธิในการนำคดี
สู่ศาลเป็นอันสิ้นไป

หมวด ๖

การอุทธรณ์

มาตรา ๔๒ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมี
ความรู้และประสบการณ์ทางนิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การบริหารธุรกิจ หรือการบริหารราชการ
แผ่นดิน มีจำนวนไม่เกินเจ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เลือกกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คนหนึ่งเป็นประธาน
กรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ให้อธิบดีกรมการค้าภายในแต่งตั้งข้าราชการของกรมการค้าภายในเป็นเลขานุการและผู้
ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๔๓ ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา ๗ และจะเป็นกรรมการในคณะกรรมการมิได้

มาตรา ๔๔ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง

(๒) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๗

(๓) มีหนังสือเรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานเพื่อ ประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๔) มีคำสั่งทุเลาการปฏิบัติการตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๗

มาตรา ๔๕ ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบสองปี ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์ออกจากตำแหน่งจำนวนสามคน โดยวิธีจับฉลากและให้ถือว่า การออกจากตำแหน่งโดยการจับฉลากดังกล่าวเป็นการพ้นจาก ตำแหน่งตามวาระ

มาตรา ๔๖ การอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๗ ให้ผู้ซึ่ง ได้รับคำสั่งยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบ คำสั่งของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๗ หลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับ แต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์ และให้นำความในมาตรา ๓๖ และ มาตรา ๓๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการใดให้ คณะกรรมการและผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติตามนั้น

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๓ วรรคสาม มาตรา ๑๕(๑) หรือ มาตรา ๔๔(๓) แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ (๒)(๓) หรือ (๔) หรือ มาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณีที่กระทำความผิดซ้ำต้องระวางโทษเป็นทวีคูณ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ หรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปีหรือปรับตั้งแต่สองล้านบาทถึงหกล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๕๓ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการหรือการดำเนินการของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบธุรกิจจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งคนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนหรือพิจารณาคดี

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่งเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้นในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้ใดผู้หนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคลให้กรรมการผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในเรื่องนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยคนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมหรือตนได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๕๕ ค ความผิดตามมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๔ ผู้เสียหายไม่มีสิทธิฟ้องคดีอาญาด้วยตนเอง แต่มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ในการใช้อำนาจดังกล่าวคณะกรรมการอาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการ เลขานุการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำแทนได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจมีความจำเป็นและได้กระทำการตามที่ได้ระบุไว้ใน มาตรา ๒๗ (๕)(๖)(๗)(๘)(๙) หรือ (๑๐) อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขออนุญาต ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ผู้ประกอบการธุรกิจกระทำการตามมาตรา ๒๗ (๕)(๖)(๗)(๘)(๙) หรือ (๑๐) ต่อไปจนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาคำขออนุญาตดังกล่าว

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๒ ก หน้า ๗ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒)

หมายเหตุ

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งมีบทบัญญัติทั้งในส่วน การกำหนดราคาสินค้าและการป้องกันการผูกขาดรวมอยู่ในฉบับเดียวกัน สมควรปรับปรุง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันการผูกขาดและตราเป็นกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้าขึ้นไว้ โดยเฉพาะเพื่อให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันการกระทำอันเป็นการผูกขาด ลด หรือจำกัดการ แข่งขันในการประกอบธุรกิจอย่างเป็นระบบ อันจะเป็นการส่งเสริมให้การประกอบธุรกิจเป็นไป อย่างเสรีและป้องกันมิให้เกิด การกระทำอันไม่เป็นธรรมในการประกอบธุรกิจ จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

แก้ไขล่าสุดเมื่อ (วันพุธที่ 14 กันยายน พ.ศ.2548)

หมายเหตุ :คัดลอกจากเว็บไซต์ของสำนักงานกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ(กทช.) From <http://www.ntc.or.th/>

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายวรวุฒิ จำลองนาค เกิดเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ.2523 ภูมิลำเนาที่ จ.บุรีรัมย์ จบการศึกษามัธยมศึกษาและปลายที่ ร.ร.ประโคนชัยพิทยาคม จ.บุรีรัมย์ จากนั้นเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2542 และได้สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ.2546 และศึกษาต่อในระดับปริญญาโทที่ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีเดียวกัน